

JAKOB GROŠL

*Jakob Grošl (1944 -)
Isti, Življenja valovi, 1986.*

KLAS

1.
<i>Beli tek
za dan žena
povzročil je skrbi,
koliko ostalo bo snega.</i>	2.
<i>S sosedom
uredila sva smučino,
dodala sneg,
kjer sva videla zemljo.</i>
3.
<i>Toplota načela
je sneg;
ga ostalo kaj bo
do štirih popoldne,
ko prve odšle
bi na pot?</i>	4.
<i>Sem s strahom
domov se peljal,
nestrpno čakal
pogled na ravnino,
kjer tekmovala žene
ob svojem bi dnevu.</i>
5.
<i>Bela poljana!
se obraz
po dolgem je času
mi raztegnil
v nasmeh,
zadovoljstvo še večje
sem čutil,
ko na smučeh
videl sem
nove obraze.</i>	
<i>V življenju tako
eno le zrno
moje je setve
pognalo v klas.</i>	

x x x

KJE?

Povej,
sončni žarek
mi zaupaj,
kje brat
sedaj
je tvoj
našel njo
in pobožal jo
po koži?

x x x

SONCE

- Naj ti
svetle misli
črne preženo!

Kako spreminjam
naj sam
barvo temine,
če ne sveti
mi sonce...

Namesto nasvetov,
besed,
zakaj mi sama
ne postala
bi sonce!

x x x

ZNAMKE

Na službeni
sem poti
kupil znamke
v trafiki,
da pripravil
bi drobiž
za avtobus.

Zate znamke
bom porabil,
ko na slučajni,
vsaki nujni poti
bom pozdrav,
da iz redkih
teh razglednic
iz krajev bližnjih
bi spoznala,
da brez tebe
zame smisla, cilja
nima daljna pot
nobena,
vse trenutke
želel deliti bi
s teboj.

x x x

PREROKBA

Za šalo
si gotovo
izrekla nekoč
besede hudomušno:
še nazadnje
boš dejal,
da brez mene
ni mogoče
ti živeti.

Življenje potrjuje
misel, ki nisi
pripisala ji
velikega pomena.

Glej,
nič ne prežene
bolečine,
ki jo rodilo
je spoznanje,
da sem kot peto
ti kolo,
kot včasih rekli so,
pri kmečkem vozu.

x x x

OB SLADOLEDU

Še spominjaš se,
kako poleti
na obali
v nedeljo
sva zvečer
ob sladoledu
presedela
kar osmino dneva.

Prej mi dojeti
ni bilo mogoče,
zakaj,
kako posedajo ljudje -
jim očitno
ne zmanjka besed
in ne postane
dolčas?

Mišljenje spremenil
v tistih sem urah
klepeta s teboj,
ki hipno
so minile.

*Veš,
bile so ure,
ko si
- ne šalim se -
govoriti
me učila;
nikoli tako
nisem dotlej
še sedel,
pogovarjal se
s človekom.*

x x x

OBLJUBA

*Ob slabostih
mojih vseh,
napakah,
ne pozabljam
danih izjav.*

*Ko objemal
prsi sem tvoje
- prve so,
zadnje,
edine v življenju -
sem izjavljal
šepetaje
s trdnim sklepom,
da ostal
bom zvest
tebi
izrečenim besedam.*

*Za življenje
moje vse
izključno si nase
navezala me
tudi -
s svojim telesom...*

x x x

VRNITEV

*V gozdu prijetnem,
kjer rastejo gobe,
nameraval iskati
te sem plodove zemlje.*

*Se ustavil mi
po nekaj je metrih
korak:
bil sem sam -
brez tebe
v življenju,
v naravi praznina;
brez tebe
na pot -
kot lačnemu ponujal
prazen bi krožnik,
zato sem obrnil se
in odšel domov.*

x x x

KRIŽANKA

*Ali rešil
prvomajsko v Delu
si križanko,
me vprašala
si nežno.*

*Ne, ker časa
ni bilo,
na srečo
pa pomislil,
da obema
manj
bi delala težav.*

*- Pridem takoj,
počakaj me malo -
in rešila križanko
z znanjem
sva skupnim,
pripomočki obeh.*

x x x

PRVI KORAK

*Storil danes
sem prvi korak
po včerajšnjem klicu
k vrnitvi
na tekaške poljane:
združil tek
z ogledom snega
v legah
sem senčnih.*

*V dolini skriti
ob potoku
še kakšna belina -
kje so krpe snega
v letih nekdanjih,
ko gledal travo
tudi nepokrito
in zmage pričaral
za igre sem naše;
oh, kakšen spomin!*

*Ob dobrem počutju
po teku
ugotavljam nocoj,
da nisem pozabil
vsega,
kar me spremljalo
dolga je leta.*

x x x